

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: *"Et Besøg"*, 1851, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813813488/facsimile.pdf> (tilgået 11. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

tidligt vil frembryde i al sin Bitterhed. — I Andre paastaae jo rigtignok at I ere frie — det flinger underligt, naar man betrakter Eders Liv og Verden, men I maae jo selv vide det bedst. Lad saa være at det i Regelen er saa, at Kvinden kommer til Verden med Snorliv paa, uden hvilket den ikke vil anerkjende hende, ligesaa lidt som „True Kvininden“ vilde vilde af nogen Frier, der ikke havde „ryde Burer og ni Haler“ — saa ved jeg dog at det gives Undtagelser, og det er i deres Navn jeg taler, som Repræsentant for dem at jeg fremstiller mig, og protesterer mod den Thang, Samfundet udgør mod os.

Hvis Eders tidi gjetagne: „Vi ere frie, — vi have al den Frihed vi behøve!“ ikke blot er en ubenad lart Gløsel, I sige frem uden at forbinde nogen Idee derved — hvis I virkelig sige det i Tolelsen af at inter Hensyn, I ikke selv ansee for gyldigt, controllerer Eder, i den glade Anerkjendelse af at Friheden er i Eders egen Haand, og ikke hindres af noget ydre Vaand, da vil det ikke være svært at vinde Eder for den Sag jeg plaiberr. Thi det er et Skjendetegn for den Fri, at han er fristendet; kun Slaven er despotisk.

Og kun den feige Veningsløshed, eller den letfinsdigste Laufeløshed kan nægte at det er vilkaarligt, urimeligt, ja grammatikalsk urigtigt at ville conjugere Undtagelserne efter Regelen. Det er at benægte heres Idenditet, og saaledes at benægte Vorherres med det Samme, da